

Oh nu - ta o - ma hä - da ja huk - ka - mi - ne - mist
ning ä - ra üks - nes kae - ba me Pääst - ja su - re - mist,

sest mei - e ek - si - mu - sed on Te - da vae - va - nud ja

mei - e pa - tud suu - red on Te - ma sur - ma - nud.

2. Seepärast, rahvas, vaata
sa preestri peale nüüd,
kes jõuab lepitada
kõik meie patusüüd.
Ta saadab meid ja kannab
kui helde karjane,
kord rõõmuriigi annab –
kes on Ta sarnane!

3. Ta Isa nõu on täitnud,
meid päästnud viha käest.
Ta pole ohvriks toonud
verd ohvriloomadest.
Ta oma kallis veri
nii ohvrianniks sai;
see on see püha veri,
mis lunastuse tõi.

4. Just Teda läks meil tarvis,
Ta suudab aidata.
Ta puhas, kui end andis,
ja ilma patuta.
Ta kiusatust on kandnud
ja nõrust, valu ka,
kuid siiski võidu saanud –
nüüd taevast kõrgem Ta!

Viis: "Oh Jeesus, Sinu valu"
(*O Haupt, voll Blut und Wunden / Salve caput cruentatum*)
Hans Leo Hassler, 1564-1612.
Sõnad: Bernhard Clairvaux, 1091-1153;
Christian Knorr; vabahärra von Rosenroth, 1638-1689.